

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 20 sierpnia 2019r. znak: (...) rozliczył wnioskodawcy W. N. emeryturę w związku z osiągniętym w 2018r. przychodem oraz wezwał do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w kwocie 5 823,80 zł. W uzasadnieniu wskazał, że łączny jego przychód osiągnięty w 2018 r. wyniósł 46 321, 07 zł i przekroczył niższą kwotę graniczną ustaloną dla tego roku 31 893, 70 łącznie o kwotę 14 427, 37 zł. Co uzasadniało zmniejszenie kwoty pobieranego świadczenia za 2018r. o kwotę maksymalnego zmniejszenia tj. 6 954, 86 zł. Wobec czego winien wnioskodawca zwrócić nienależnie pobrana kwotę 5 823, 80 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. N. wniósł o uchylenie tej decyzji. Zarzucił, iż jego dochód w 2018r. obejmował należności związane ze stosunkiem pracy jakie przysługiwały mu przed uzyskaniem prawa do emerytury, i że po uzyskaniu praw emerytalnych nie podejmował pracy zarobkowej. W związku z powyższym stosowanie do § 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lipca 1992 r. w przypadku wnioskodawcy przekroczenie dochodu nie ma wpływu na zawieszenie ani na zmniejszenie świadczenia za 2018r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż wnioskodawca osiągnął przychód za 2018r. w wysokości, która spowodowała konieczność odpowiedniego zmniejszenia wypłaty jego emerytury. Wskazał przy tym na definicję przychodu ujętą w przepisach podatkowych, zgodnie z którą do przychodu za dany rok wlicza się wypłacone należności w danym roku kalendarzowym nawet te, które pracownikowi przysługują za poprzedni rok. Decydująca jest w tym przypadku data wypłaty a nie okres za jaki ona przysługuje.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca W. N., ur. (...) od 2012r. ma przyznane prawo do emerytury górniczej. Nie pobierał jej, miał zawieszoną jej wypłatę.

W dniu 28 marca 2018r. zgłosił wniosek o podjęcie wypłaty emerytury i ustalenie jej wysokości.

Decyzją z dnia 19 kwietnia 2018r. znak: (...) organ rentowy ustalił wysokość świadczenia i podjął jego wypłatę od 1 marca 2018r.

Z dniem 28 marca 2018r. stosunek pracy ubezpieczonego z (...) S.A. w L. ustał.

Organ rentowy wliczył ubezpieczonemu do przychodu, powodującego zawieszenie bądź zmniejszenie wysokości świadczenia, wypłacone w 2018r. przez pracodawcę świadczenia w łącznej wysokości 46 321, 07 zł. Składały się na nie: wynagrodzenie za grudzień 2017r. i inne świadczenia pieniężne i niepieniężne, nagrodę kwartalną/motywacyjną za IV kwartał 2017r., dodatkową nagrodę roczną (rozliczenie) z 2017r., dodatkowa nagrodę roczną z okres styczeń-marzec 2018r., nagrodę roczną z okazji Dnia Górnika od maja 2017r. do marca 2018r.

(okoliczności bezsporne, w świetle akt ubezpieczeniowych)

Sąd zważył:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

W sprawie stan faktyczny pozostawał bezsporny, a podstawowym problemem wymagającym rozstrzygnięcia była kwestia prawna, dotycząca obowiązku dokonania rozliczenia należnej wnioskodawcy emerytury, do której prawo zostało ustalone od dnia 01 marca 2018r. W odwołaniu wnioskodawca wskazywał przy tym, że dochód za 2017 r. powstał w okresie poprzedzającym nabycie praw emerytalnych tj. przed dniem 01 marca 2018r.

Zgodnie z treścią przepisów art. 104 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te podlegają zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, za którą uważa się między innymi zatrudnienie. Zasady zmniejszania i zawieszania świadczeń określają ust. 3-8 tego artykułu.

W myśl art. 104 ust. 7 i 8 ustawy prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS, nie wyżej jednak niż 130 % tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

1. 24 % kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;
2. 18 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;
3. 20,4 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

Zgodnie z art. 104 ust. 9 cyt. ustawy kwoty maksymalnych zmniejszeń, o których mowa w ust. 8, podlegają podwyższeniu, przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w kolejnych terminach waloryzacji.

Przepisy wykonawcze w przedmiocie zmniejszenia lub zawieszenia świadczeń zawiera nadal obowiązujące z mocy art. 194 w związku z art. 195 pkt 9 ustawy emerytalnej rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 ze zm.). Zgodnie z jego § 1 ust. 1, do zmniejszenia lub zawieszenia świadczenia, uwzględnia m.in. wynagrodzenie za pracę, zwane dalej „dochodem”. W myśl ust. 3, za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym. Dochód wypłacony z tytułu pracy wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, nie ma wpływu na zawieszenie ani na zmniejszenie świadczeń (ust. 4). Dochód wypłacony z tytułu pracy, wykonywanej w okresie, w którym wypłata świadczenia była zawieszona, uważa się za dochód uzyskany w tym okresie, jeżeli jest to dla emeryta lub rencisty korzystniejsze (ust. 5).

W myśl art.135 ust.1 ustawy, w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznowia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu, z uwzględnieniem ust. 2. Zasadą jest, iż podjęcie wypłaty świadczenia następuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek w tym zakresie.

Mając na względzie powyższe regulacje prawne, po analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zaskarżona decyzja nie jest prawidłowa.

W sprawie nie budziło wątpliwości, że prawo do emerytury przysługiwało wnioskodawcy od dnia 2012r., z tym że ze względu na kontynuowanie zatrudnienia jej wypłata została zawieszona. Z dniem 28 marca 2018r. stosunek pracy ubezpieczonego ustał .

W tym samym dniu ubezpieczony złożył wniosek o wznowienie wypłaty świadczenia. Słusznie zatem organ rentowy decyzją z dnia 19 kwietnia 2018r. znak: (...) wznowił wypłatę emerytury od dnia 01 marca 2018r. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na istotną okoliczność, że poza wynagrodzeniem za styczeń 2018 i luty 2018r., wynagrodzeniem chorobowym, wyrównaniem za styczeń, wyrównaniem zasiłku chorobowego za marzec 2018r. zaliczką na dodatkową nagrodę roczną za 2018r. - wszystkie pozostałe przychody wskazane w zaświadczeniu z dnia 10 lipca 2019r. wnioskodawca osiągnął przed dniem 01 marca 2018r.

Odnosząc powyższe rozważania do obowiązującego uregulowania należy podkreślić, że co prawda za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany w danym roku kalendarzowym, to od tej zasady istnieje odstępstwo, bowiem zgodnie z § 1 ust. 3 i 5 wskazanego rozporządzenia z 22 lipca 1992 r. dochód wypłacony z tytułu pracy wykonywanej w okresie, w którym wypłata świadczenia była zawieszona, uważa się za dochód uzyskany w tym okresie, jeżeli jest to dla emeryta korzystniejsze. W okolicznościach faktycznych poza należnymi za okres od 1 marca 2018r. kwotami wynagrodzeń, wszystkie pozostałe wykazane w zaświadczeniu z dnia 18 października 2018 r. kwoty stanowią dochód wypłacony z tytułu pracy wykonywanej w okresie, w którym wypłata emerytury była zawieszona. Nie jest to zatem z mocy § 1 ust. 3 i 5 wskazanego rozporządzenia przychód uzyskany w 2018 r.; jest to ewidentnie dochód uzyskany w okresie, w którym wypłata świadczenia była zawieszona. Faktyczny uzyskany za 2018 r. rok przychód z całą pewnością nie przekroczył określonej na 31 893, 70 zł niższej kwoty granicznej ustalonej dla 2018 r. Z zaświadczenia z 10 lipca 2019r. wynika, że w okresie od 1 marca 2018r. wypłacono ubezpieczonemu: w kwietniu – 12 409, 87 zł (na którą składały się; wynagrodzenie za marzec, ekwiwalent za urlop, wynagrodzenie chorobowe, zasiłek ZUS; w lipcu – 852, 48 zł (wyrównanie wynagrodzenia chorobowego za marzec i zasiłku ZUS), w sierpniu 2018r. – 1 318, 61 zł (zaliczkę na dodatkową nagrodę roczną za okres od stycznia 2018r. do 28 marca 2018r.). Suma tych wypłat to kwota 14 580, 09 zł. Przy czym w zasadzie winna ona zostać pomniejszona o kwoty przysługujące za okres przed 1 marca 2018r. takie szczegółowe wyliczenie było jednak z tej sytaucacji zbędne

Z tych wszystkich względów, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.

Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 98 kpc w zw. § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz.U.2015.1800 ze zm.).

Regina Stępień